

Ей тъмната обителъ на смъртта
се отдалечъ предъ погледи изправи -
незблема за своя зиблемъ прахъ
Аменготелъ я приживе направи.

Жреци, народъ и родъ предъ нея спре,
и отъ мълчане и отъ пътя морни;
и сложиха те златний саркофагъ
на ^{царски} гробъ тамъ предъ ^{врата} ^{към} ^{храмъ} тесните отвори.

И дигна жезълъ старий първожрецъ:
"Законъ е днесъ обичая отколенъ..."

Да дигне слово ~~както~~ ^{както} е въ света
отъ ~~неговата~~ ^{царска} воля недоволенъ!"

Но никой се на зовъ не отзова.
Въ мълчанието глухо прозвучаха
призивни думи, както въввъ нощта
невидимий полетъ на птица плаха.

И ~~ето~~ ^{авторът} ~~накъ~~ ^{да възроде} ~~за да~~ ^{вс рече} ~~отсѣди~~ ^{сѣ} сѣдъ

високо дигна ^{жрецъ} ~~жреца~~ своя жезълъ -

и спре... Изстъна воинъ ^{до} ~~на~~ ^{на гроба} ~~на~~ ^{жестъ} ~~вечността~~ ^{на} камъка възлезълъ:

^{Аменготелъ Великия законъ}
"Великий ~~царъ~~ ^{царь} предъ ~~прагъ~~ ^{порогъ} на вечността ^{авторът}
^{жрецътъ} ~~на~~ ^{на} ~~святъ~~ ^{на} ~~законъ~~ ^{законъ} ~~отредата~~ ^{отредата} ~~запира~~ ^{запира} -

азъ дигамъ слово сѣдъ да отсежъ

на истината съ тежката секира.

Съ величие короната му грей -

^{тъмнина} ~~въ~~ ^{въ} ~~душата~~ ^{душата} ~~му~~ ^{му} ~~поквара~~ ^{поквара}:
^{добри} ~~на~~ ^{на} ~~добрини~~ ^{добрини} ~~бе~~ ^{бе} ~~скъль~~ ^{скъль} ~~Аменготелъ,~~ ^{Аменготелъ,}
^а ~~на~~ ^{на} ~~злото~~ ^{злото} ~~му~~ ^{му} ~~въ~~ ^{въ} ~~живота~~ ^{живота} ~~няма~~ ^{няма} ~~няра!~~ ^{няра!}